

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000

ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Εκδιδόμενον τη Επιμελείᾳ Επιτροπῆς ἐν τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη διευθύνοντος.

Ο ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ο Α'. ΠΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΤΟΝ ΙΒ'.

Ἀγάπα τὴν ἀγαπητὴν μικρὰν πατρίδα σου ἐξ ὅλης καρδίας ὑπηρετήσῃς τὴν καὶ τὸν ἀγαπητόν σου λαόν μετ' ἀγάπην εὐκρινῇ καὶ πίστιν ἀσάλευτον· τὸ αὐτὸ δὲ ἅς ἄμουν καὶ ὅλοι οἱ ἀγαπητοὶ σου ἀδελφοί.

Ἐχέ θάρρος, ἀλλ' ἔχε καὶ ὑπομονήν· μὴ σπεύδῃς ποτὲ ὑπὲρ τὸ μέτρον. Ἄφησε καλλίτερα νὰ περὶ τὴν νύκτα πρὶν πάρῃς τὴν ἀπόφασίν σου· μὴν γίγνῃς καὶ μὴν ἀφήσῃς τὸν ἥλιον νὰ δύσῃ ἐπὶ τῆς γῆς σου.

Ἐσο ἡρεμος τὴν σκέψιν καὶ τὸν νοῦν καὶ μὴν ποτὲ δτι βασιλεύεις καὶ μετ' ἡμέραν τοῦ οἴου ἡ ὀργὴ καὶ τὸ εὐεξαπτον στιγμιαίως ἀναφλέγον· καὶ ἐν τῇ στιγμῇ ἡμπορεῖ νὰ εἴπῃ νὰ πράξῃ πολλά, τὰ ὅποια μετὰ μίαν στιγμὴν ἴσως λησμονεῖ πάλιν. Διὰ τοῦτο μὴ θυμῶνῃς ποτέ, καὶ λησμονῆς, δτι συχνὰ εἶναι προτιμότερον νὰ ὑποβῇ ὁ Βασιλεὺς ὁ ἴδιος, ἔστω καὶ ἡθικῶς, παρὰ νὰ ἀφῇ ὁ λαὸς καὶ ὁ τόπος.

Ἐπίσης, τὰ συμφέροντα τοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ Τόπου εἴπει νὰ προηγούνται παντὸς ἄλλου συμφέροντος. Ἐννοεῖ τοῦτο πάντοτε, ἀγαπητέ μου Ντίνω, καὶ ὁ Θεὸς τῇ ἀπεράντῳ Του χάριτι καὶ ἀγαθότητι θὰ σ' εὐλογῇ καὶ θὰ σὲ βοηθήσῃ εἰς τὸ βαρὺ σου ἔργον καὶ τὸ ἥρες εὐθυνῶν ἀξιώμά σου.

Ἀγάπα καὶ προστάτευσέ τὴν εὐλογημένην σου μητέρα, νὰ εἶσαι δι' αὐτὴν πάντοτε τρυφερός καὶ ἀφωσιωμένος υἱός.

Δώσε εἰς τὰ παιδιὰ σου καλὴν, ὑγιὰ καὶ Ἑλληνικὴ ἀνατροφὴν. Ὁφείλουν νὰ εἶναι Ἕλληνες καὶ τίποτε ἄλλο.

Ἀγάπα τ' ἀδέρφια σου· νὰ εἶσαι πάντοτε δι' αὐτὰ ὡς ἀδελφός.

Ἐάν ποτε ἠδίκησα κανένα ἀπὸ σᾶς, τ' ἀγαπημένα παιδιὰ, συγχωρήσετέ με.

Τὴν προσφιλῆ μου Ὀλγαν ἀγαπῶ μέχρι τελευτῆς μου πνοῆς.

Καὶ τώρα σᾶς εὐλογῶ ὅλους. Ὁ Θεὸς νὰ σᾶς εὐλογῇ καὶ νὰ σᾶς φυλάττῃ μαζὶ μετ' τὴν ἀγαπητὴν μου μητέρα Ἑλλάδα.

Μὴ με λησμονήσετε. Ἀμήν.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ τῶν Βαΐων

(Ἰωάν. 12. 1, 19)

Κείμενον

Πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει· ὁ δὲ Λάζαρος εἰς ἣν τῶν ἀνακειμένων οὖν αὐτῷ· ἡ οὖν Μαρία, λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἥλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξίν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὁσμῆς τοῦ μύρου. λέγει οὖν εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι· διατί τοῦτο τὸ μῦρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηνარიῶν καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; εἶπε δὲ τοῦτο οὐχ ὅτι περὶ τῶν σκοποῦν εἶχε καὶ ταῦτα βουλομένην εὐδοκίαν· οὐκ οὖν ὁ Ἰησοῦς· ἀφῆς αὐτὴν εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό, τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν· ἐγὼ δὲ οὐ πάντοτε ἔχω μεθ' ἐμοῦ. Ἐγὼ οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων, ἔχει· ὅτι ἐκεῖ ἔστι, καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον· ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν· ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ Ἀρχιερεῖς, ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν, ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν. Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα· ἔλαβον τὰ βατὰ τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον· Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ· εὐρὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον ἐκάθησεν ἐπ' αὐτό, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον· μὴ φοβοῦ, θύγατερ Σιών· ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου. Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν αἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον, ἀλλ' ὅτε ἔδοξε αὐτῷ ἐμνήσθην· ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος, ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· διὰ τοῦτο καὶ ὑπῆντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἠκούσαν τοῦτον αὐτὸ πεποικέναι τὸ σημεῖον.

Σημειώσεις.

1) Τῶν ἀνακειμένων = τῶν συνδειπνούντων διότι ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τῇ οἰκίᾳ οἱ τρώγοντες δὲν ἐκίθοντο ἐπὶ καθισμάτων, ὡς ἡμεῖς, ἀλλ' ἐξηπλύντο ἐπὶ ἀνακλιντῶν. 2) Ἰππὶ γοῦν εὐκρινῇ 3) Ζαχαρ. 9, 9. 4) Οὐκ ἔγνωσαν = δὲν ἐνόησαν. 5) Ἐδοξε αὐτῷ = ὅτε ὁ Ἰησοῦς σταυρωθεὶς ἀναστὰς καὶ ἀναληφθεὶς ἐποίησεν τὸ σημεῖον τὸν δόξαν αὐτοῦ.

ΠΙΣΤΙΣ ΚΑΙ ΖΩΗ

Ἐκ τῆς πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς I, 19—ΙΓ, 26.

Ἐν τέλει τῆς πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, προσκαλῶν τοὺς Χριστιανούς ν' ἀκολουθήσωσι τὸν Χριστόν, προτρέπει αὐτοὺς ἐν πρώτῳ νὰ μένωσι σταθεροὶ ἐν τῇ πίστει. Ἡ ἐπιτελεσθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ θαρσὺς ἀμαρτιῶν διηνοῖζε τὴν ὁδὸν πρὸς τὰ ἔγχα τῶν ἁγίων, ὅπου προσκαλοῦνται οἱ πιστοί, ἐν καθαρότητι τῆς καρδίας, τῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ σώματος, καὶ προτρέπονται νὰ ἐμμένωσι σταθερῶς ἐν τῇ ὁμολογίᾳ τῆς πίστεως, νὰ ἐνδεικνύωσι πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην καὶ ἀγαθὰ ἔργα, νὰ μὴ ἐγκαταλείπωσι τὰς ἱερὰς συνάξεις τῆς προσευχῆς ὅσην μάλλον βλέπουσιν ἐγγίζουσιν τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως. Διότι ἐὰν ἄρνησις τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου συνεπήγετο καταδίκην εἰς θάνατον, ἡ ἄρνησις τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ θὰ συνεπαγάγῃ φοβερωτέραν καταδίκην ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ· εἶνε ἄφοδερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος». Ὑπενθυμίζων προηγουμένου ἀγῶνας τῶν ἀναγνώστων τῆς ἐπιστολῆς αὐτοῦ ὁ Ἀπόστολος καὶ τὴν ἐγγίζουσιν δευτέραν παρουσίαν παρακαλεῖ αὐτοὺς ἵνα ὑπομείνωσιν ἐπὶ μικρὸν καὶ ἀξιώθωσι μεγάλης μισθοποδοσίας.

ποδοσίας.
Ἐξηγεῖ δὲ περαιτέρω διατί ἡ πίστις εἶναι ἀνγκηαία εἰς τὸν Χριστιανόν. Αὕτη καθιστᾷ πραγματικὸν τὸ προσδοκώμενον καὶ ὁράτον τὸ ἀόρατον, αὕτη παρήγαγε τοὺς μεγάλους τοῦ ἀνθρώπου ἀγίους καὶ δικαίους. Διὰ τῆς πίστεως κατέστησαν εὐαρεστοὺς εἰς τὸν Θεὸν τὸν Ἄβελ, Ἐνὼχ, Νῶε. Διὰ τῆς πίστεως ἔλαβον ἐπαγγελίας καὶ οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραάμ, ὅστις ὡσαύτως διὰ τῆς πίστεως προσήνεγκεν εἰς τὸν Θεὸν θυσίαν τὸν ἴδιον αὐτοῦ υἱὸν Ἰσαάκ. Διὰ τῆς πίστεως ἐσώθη ἀπὸ θάνατον ὁ Μωϋσῆς, δι' αὐτῆς ἐξέφυγον ἐξ Αἰγύπτου οἱ Ἑβραῖοι καὶ ἐσώθησαν διὰ τῆς πίστεως κατελήφθη ἡ Ἱερικὴ καὶ ἐσώθη ἡ Ραάβ. Ἡ πίστις καθωδήγησεν καὶ τοὺς Κριτὰς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ πολλοὺς δικαίους, κατέστησεν αὐτοὺς ἀκατανίκητους ἐν τοῖς κινδύνοις, ἀκατάβλητους ἐν τοῖς παθήμασι.

Τὰ παραδείγματα ταῦτα τῶν ἁγίων ἀνδρῶν τῆς Π. Δια-
θήκης κυροῦνται καὶ ὑπὸ τοῦ μοναχικοῦ παραδείγματος τοῦ
ἄρχηγου τῆς ἡμετέρας πίστεως καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ. Ὅθεν οἱ Χριστιανοὶ μετ' ὑπομονῆς πρέπει νὰ ὑφίσταν-
ται τὰς θλίψεις καὶ στενοχωρίας, ν' ἀποβλέπωσι πρὸς αὐτάς
ὡς πρὸς ποινὰς ἀποστελλομένας ὑπὸ τοῦ ἀγαπῶντος καὶ παι-
δαγωγοῦντος αὐτοῦ πατρὸς ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς καθοδηγίας
αὐτῶν εἰς τὴν δικαιοσύνην. Ἄς εἰρνεύωσι πάντοτε μετὰ
πάντων, διατηροῦντες τὸν διὰ τοῦ βαπτίσματος ἁγισμὸν,
αὐτὸ χωρὶς οὐδεὶς ὀφεται τὸν Κύριον, φροντίζοντες νὰ μὴ
ἀπομακρυνῶνται ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπολέσωσι
τὰς ἐπαγγελίας, ὡς ὁ Ἡσαΐ. Λαβόντες οἱ Χριστιανοὶ με-
γάλην διαθήκην παρὰ τοῦ πρὸς τὸν Θεὸν μεσίτου αὐτῶν καὶ
λυτρωτοῦ ἅς μὴ μιμηθῶσι τοὺς Ἰουδαίους οἱ ὅποιοι λαβόντες
ἐν τῷ Σινᾷ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ ἀπεκαρτήσαν ἀπ' αὐτοῦ.
Θὰ τιμωρηθῶσι πολὺ περισσότερον τῶν Ἰουδαίων διὰ τοιαύ-
την ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀπομάκρυσιν.

Τέλος προτρέπει τοὺς πιστοὺς ὁ Ἀπόστολος νὰ εἶναι φιλάδελφοι καὶ φιλόξενοι, ἀγνόν τροφοῦντες τὸν γάμον καὶ τὴν κοίτην ἀμίαντον, ἀποφεύγοντες τὴν φιλαργυρίαν. Ἄς ἐνθυμῶνται καὶ ἂς μιμῶνται τοὺς διδασκάλους καὶ καθηγεμόνας αὐτῶν ἐν τῇ πίστει, ἀποφεύγοντες τὰς πεπλανημένας διδασκαλίας. Ὅπως τὰ εἰς θυσίαν προσφερόμενα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ζῶα ἐκαίοντο ἕξω τῆς παρεμβολῆς οὕτω καὶ οἱ Χρι-

στιανοὶ ἄς ἀπομακρυνθῶσιν ἀπὸ τῆς Π. Διαθήκης καὶ ἃ προσεγγίσωσι τὸν Κύριον, ὅστις ἔπαθε ἔξω τῶν τειχῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ. Διακρῶς ἄς δοξάζωσι τὸν Θεόν, ὑποτασσόμενοι τοῖς χειραγωγοῖς αὐτῶν καὶ διδασκάλοις. Ζητῶν δὲ ὁ μέγας Ἀπόστολος καὶ ὑπὲρ ἐκτουτοῦ τὰς εὐχὰς τῶν Χριστιανῶν καὶ πληροφορῶν ὅτι ὁ Τιμόθεος ἀπελύθη τῶν δεσμῶν ἐπισφραγίζει τὴν ὅλην ἐπιστολὴν διὰ τῆς ἀποστολικῆς αὐτοῦ εὐλογίας.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Ο ΘΕΟΔΩΡΟΣ

Ὁ κουμαντάντης τοῦστειλε μιά διαταγή γραμμένη,
Τούρκος νὰ μὴν πομείνη πλειά σ' ὅλη τὴν οἰκουμένη.
Ἡ μάνα του τὸν μήνυσε καλά νὰ πολεμήσῃ,
Τῶν Ἀρναούτων τ' ἄλογα χανένα μὴν ἀφήσῃ.
Στὸ Σερβίλι κατέβηκε κ' ἔσπασε τὰ τσαντήρια,
Στὰ Γαζ: ἐκατέβηκαν κ' ἔπαιζαν τὰ παιγνίδια.
Πολλοὺς Τούρκους ἐσκότωσεν ὁ φοβεργιασμένος,
Μὰ ἦτον ἡ Τουρκιά πολλή κ' ἐκείνος κουρασμένος...

Η ΑΔΙΚΟΣ ΔΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Μία ἐκ τῶν μάλιστα παραδοξῶν καὶ ὧς ἀδικαιοῦ-
των δικῶν, ἡ παραδοξοτέρα ἴσως, ὑπῆρξεν ὁμολογουμέ-
νῃ δίκῃ καὶ καταδίκῃ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐτε ἐγκλη-
σὺτε κακούργημα οὐδὲ κἂν παράπτωμά τι κατηγορήθη
γόρων τοῦ ἴτο ὅτι ἔδοξασε πράγματα τὰ ὅποια τοὺς
χλουν. Ἀλλὰ πρῶτον ἐπιτρέπεται νὰ παρομιποδίζε-
τελευθερία τοῦ λόγου, ἡ ἐλευθερία τῆς σάφους, ἡ ἐλευ-
τῆς συνειδήσεως; Πόσον διαφόρως ἐσκεπτόντο περὶ τοι-
οὶ ἀρχαῖοι οἱ τῶν δοκίμων χρόνων Ἕλληνες, οἵτινες κα-
ταῖς καθ' ἡμέραν συναναστροφαῖς καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ αἰ-
επέτρεπον πάντα ἔλεγχον πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν σ-
λομένων καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἀρχόντων τῆς πόλεως! ὁ
οἱ ἐλεγχόμενοι ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὄχι μόνον δὲν ἠνείχ-
τὰς παρατηρήσεις τοῦ Ἰησοῦ οὐδὲ ἐζήτουν νὰ διορθώ-
σας ἀτόπους πράξεις αὐτῶν ἐκεῖνος δικαίως ἐζήτη-
ἀλλὰ καὶ κατώρθωσαν νὰ συμπαρασύρουν καὶ τὸν αἰ-
καὶ τυφλὸν ὄχλον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα γίνῃ ὄργανον αἰ-
καὶ ἀπειθήσῃ παρὰ τοῦ Πιλάτου ὄχι κἂν τὴν ἐξορί-
τὴν αἰγὴν εἰς τὸ μέλλον αὐτοῦ, ἀλλὰ αὐτὸν τὸν θάνατον
μάλιστα τοιοῦτον ἀτιμωτικὸν θάνατον, ἐπὶ τοῦ στα-
ῦπως ἐφονεύοντο τότε οἱ ληστὰς καὶ οἱ ἄλλοι κακούργοι

Διότι, ὡς ὁ μακαρίτης κληρονομήτης τοῦ ἡμετέρου Πα-
στημίου Σπυριδίων Βάσης μικρὸν χρόνον πρὸ τοῦ θανάτου αὐ-
τοῦ ἀπέδειξεν, ἀπλῶς καὶ μόνον ὁ φόβος τοῦ Πιλάτου μήπω
τυχόν ἤθελεν ἀρνηθῆναι τὴν ἀπαίτησιν τοῦ λαοῦ, καλεῖτο
στάσις αὐτῶν, μόνον οὗτος ὁ φόβος δικαιολογεῖται νο-
μὸν Πιλάτου, καὶ ἐρμηνεύει ἡμῖν πῶς ἡδύνατο οὗτος ἐν
αὐτῷ χρόνῳ ἔμα μὲν νὰ ζητῇ ὕδωρ, νὰ νίπτεται τὰς χε-
ῖρας καὶ διαμαρτύρεται λέγων «θδῶς εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος
του», ἔμα δὲ νὰ παραδίδῃ τὸν Ἰησοῦν παρὰ τὴν πεποί-
θην τοῦ εἶς θάνατον. Διότι κατὰ τοὺς Ῥωμαίους νόμους, διδ-
ναι τὴν Βάσιν, ἡδύνατο ὁ Ῥωμαῖος ἄρχων νὰ ἐπιτρέψῃ τὸν
τινὸς ἔστω καὶ ἀθώου, νὰ κατ' ἄλλον τρόπον δὲν ἡδύνατο
καταστείλῃ στάσιν τοῦ λαοῦ.

Εἰς τὴν δίκην ἄρα καὶ καταδίκην ταυτὴν συνε-
πρῶτον μὲν ἡ ἀνελευθερία καὶ ἀνταξία βαρβάρων παρὶ-
δισις τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου καὶ τῆς σκέψεως, ἔπει-
κομματικὰ πάθη τῶν ἐξελεγχομένων Ἰουδαίων, ἦτοι

μερίδος ἐκείνης, ἥτις ἐνῶ ἐπροσποιεῖτο ὅτι ἐμελετα καὶ ἡρ-
μήνευε καὶ ἐφήρμοζε τὸν θεῖον νόμον, πράγματι διέστρεψε
καὶ παρηρμήνευσεν αὐτὸν πρὸς τὸ ἴδιον συμφέρον αὐτῆς, κα-
τρίτον ἢ ἀμάθεια καὶ τυφλότης τοῦ πολλοῦ ὄχλου, ὅστις ἀν-
τὶ νὰ παραβάλλῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος τοὺς λόγους καὶ τὰ ἔργα
τοῦ Ἰησοῦ πρὸς τοὺς λόγους καὶ τὰ ἔργα τῶν κατηγόρων
αὐτοῦ, ἐδέχθη νὰ ἀκούσῃ τυφλῶς καὶ νὰ ὀδηγηθῇ μωροπιστῶς
εἰς τὴν τοιαύτην πρὸ τοῦ Πιλάτου ἄδικον ἀπαίτησιν. Τοιου-
τοτρόπως κατέστη καὶ οὗτος, ἔστω καὶ ἀσυνειδήτως, συνέ-
νοχος τοῦ φόνου ἐκείνου ὅπως καὶ οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Γραμ-
ματεῖς, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἐτιμωρήθησαν βραδύτερον πάντες
ὅμοιος, ἧτοι ἀπώλεσαν μὲν οὗτοι τὴν πατρίδα αὐτῶν, οἱ δὲ
ἀπόγονοι αὐτῶν ἐπὶ αἰῶνας ὅλους πανταχοῦ, ὡς πλανώ-
μενοι ἀλληθῶς Ἰουδαῖοι περιφέρονται, ἀναγκαζόμενοι νὰ ὑπα-
κούωσιν ἄλλοις λαοῖς καὶ νὰ ὑπηρετῶσιν αὐτοῖς. Τοιουτο-
τρόπως ἀπεδείχθη ἀληθὲς καὶ πάλιν τὸ λόγιον τοῦ παλαιοῦ
Λατίνου ποιητοῦ ὀυιδήποτε σφαλῶσιν οἱ ἀρχοντες τὸ πλη-
ρῶνουν οἱ λαοί».

ΑΠΟΣΠΑΣΘΕΙΣΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ (1).

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΣ

Ἄν ἡ ἐκκλησία παρὰ τοῖς ἄλλοις λαοῖς θεωρῆται ἀπλῶς ὡς σύνοδος τῶν κοινῇ περὶ Θεοῦ ἐχόντων τὴν συνείδησιν, διὰ τὸν Ἑλληνικὸν ὅμως λαὸν ἡ ἐκκλησία εἶναι ἡ σώτειρα τοῦ ἐθνισμοῦ του, ἡ ἐκκλησία εἶναι ἡ κιβωτὸς ἐν ᾗ ὑπάρχουσιν ἀποτεταμιευμένοι πᾶσαι αἱ ἐλπίδες· καὶ διὰ τοῦτο, εἰ καὶ πολλάκις ἀφωμοιώθη ἡ ἐκκλησία πρὸς τὴν Κιβωτὸν, οὐδέποτε ὅμως ἡ μεταφορὰ καὶ εἰκὼν αὕτη ἐπὶ λήθεος τοσοῦτον ὅσον διὰ τὴν Ἑλλάδα. Καὶ πραγματικῶς, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ φοβεροῦ κατακλισμοῦ ἐκείνου, ὅστις κατέστρεψε τὴν αὐτονομίαν τῶν ἀνατολικῶν, ὅστις παρέστυρεν εἰς τὰ ἄγρια κύματά του τὸν θρόνον τῶν βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων, ἤθελε πάντως συγκατακλυσθῇ ὁλόκληρον τὸ ἔθνος τὸ Ἑλληνικόν, ἐὰν μὴ ὡς ἀληθὴς Κιβωτὸς ἡ ἐκκλησία ἐπέπλεον ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ καὶ ἀχανοῦς πελάγους τῆς βαρβαρότητος καὶ δὲν διέσωζε τὴν Ἑλληνικὴν ἐθνότητα καὶ τὴν θρησκείαν αὐτῆς. Εἰ μὴ ὑπῆρχον οἱ ὀλίγοι ἐκεῖνοι μοναχοί, εἰ μὴ διεσώζοντο τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα μοναστήρια, ἐὰν τὸ ὅρος, τὸ ὁποῖον σημνύνεται καὶ σήμερον διὰ τοῦ ὀνόματος Ἁγίου Ὄρος, καὶ εἶναι τῷ ὄντι καὶ ἔσται διὰ παντός Ἁγιον, δὲν ὑψοῦτο ὡς ἀπόκρημνος καὶ ἠλίβατος βράχος ὑπερῷον βλέπων νὰ συντρίβωνται παρὰ τοὺς πόδας του τὰ κύματα τῆς δυσσεβείας καὶ τῆς βαρβαρότητος, ἐὰν λέγω, οἱ γενοῖται οὗτοι στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ ἐθνισμοῦ δὲν προσεπάθουν νὰ στερεώσωσι τὸ Ἑλληνικὸν γένος ἐν τῇ πίστει του, πάντως ἡ πατρίς τοῦ Περικλέους καὶ τοῦ Σωκράτους, ἡ γῆ τοῦ Φωτίου καὶ Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου, ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ Μαλέα μέχρι τοῦ Ἰστρου, ἀπὸ τοῦ Δυρραχίου μέχρι τῶν παραλίων τῆς Φοινίκης, δὲν ἤθελε παρουσιάζει παρὰ τόπον ὅπου ἤθελον συναγελαῖσθαι δύο εἰδῶν κτῆνη, τὸ τῶν ἀρπακτικῶν ὀρνέων καὶ τὸ τῶν φορτηγῶν ζώων, καὶ ἀρπακτικὰ μὲν ὄρεα ἤθελον εἶσθαι οἱ Τοῦρκοι, φορτηγὰ δὲ οἱ Χριστιανοί· ἀλλ' ἀμφιβάλλω ἂν ὁ χριστιανισμὸς ἤθελε καὶ διὰσωθῇ ἀπὸ τοιαύτης πολιτικῆς κατάστασις, ἀμφιβάλλω ἂν ἡ ἐκκλησία ἤθελε ποτε ἀναθηλῆσαι τοσοῦτον λαμπρὰ, τοσοῦτον ἱερὰ, τοσοῦτον σεβαστὴ, οἷα ἀληθῶς ἀνέθηκε, διότι, ὡς οἱ πάντες τὸ βλέπουσιν, ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐνηγκαλίσθη ἐν τῷ ναυαγίῳ του αὐτὴν τὴν σκινίδα. Ἡ σα-

(¹) Ν. Σαριπόλου.

νίς ὅμως αὕτη δὲν εἶναι μία σάνις ἢν φθάσας εἰς τὴν γῆν θέλει ἐκρίψει εἰς τὴν παραλίαν. "Οχι ! ἡ Κιβωτός αὕτη γῆς θρησκείας τοῦ Ἑλλήνος εἶναι ὁ σωτὴρ του, ὡς δὲ τὸ περελθόν του ἐγκλείει ἐν ἐκυτῇ, οὕτω καὶ τὸ μέλλον του αὕτη περιέχει· ἐσωθήμεν δι' αὐτῆς· αὕτη δέχεται ἡμᾶς γεννημένους εἰς τὴν ἀγκάλην της, αὕτη θέλει καὶ μᾶς φέρει μέχρι τοῦ τάφου· αὕτη ἐπαρηγόρησεν ἡμᾶς κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς δουλείας ἡμῶν, αὐτὴν λαμπρύνομεν καὶ καλλύνομεν καὶ μεγαλύνομεν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς χαρμονῆς ἡμῶν, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀγαλλιᾶσεως ἡμῶν, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς νίκης ἡμῶν ὡς καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θέλει ἀναλάβει τὸ λάββαρον ἵνα ἀνακηρύξῃ καὶ ἀναστηλώσῃ αὐθις τὸ ἱερόν « ἐν τούτῳ νίκα », αὐτὴν θέλει ἔχει καὶ δι' αὐτῆς θέλει νικᾶ πάντοτε ἡ Ἑλλάς.

Τὰ δόγματα τῆς ἐκκλησίας ταύτης συνεζητήθησαν ἐν ταῖς Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις, τὰ δόγματα αὐτῆς καθιερώθησαν διὰ τοῦ αἵματος τῶν τοσούτων μαρτύρων. Τὸ θεησκευτικὸν λοιπὸν μέρος αὐτῆς εἶναι ἀδιάσπαστον· διὰ τοῦτο καὶ ὁ Χριστιανισμὸς, ὃν αὕτη πρεσβεύει καὶ διδάσκει, θέλει εἶσθαι εἰς αἰῶνας αἰῶνων εἰς, ὡς μία ἡ ἀλήθεια, καὶ οὐδέ πύλας ἔξου κατισχύουσιν αὐτοῦ.

Ὅτι δέ, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἥτις εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκείνων, οἵτινες οὗτ' ἐσπούδασαν οὗτ' ἐνεβάζονταν εἰς τὸν σοφὸν αὐτῆς ὀργανισμόν φαίνεται καταταττημένη κατ' ὧς ἐν ἀναρχίᾳ, διὰ τὸ ἀκέφαλον δῆθεν αὐτῆς, εἶναι ἡ ἀληθὴς ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἀποδείξει τρανὴ ἔστω αὐτῇ.

Νομίζει ὁ πλανώμενος ὑπερόριος, ὅτι ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία, διὰ τὸ ἔχειν αὐτὴν ὁρατὸν ἀρχηγὸν ἐπὶ τῆς γῆς, συντηρεῖται, λαμβάνεται ὅμως, διότι ἐν τῇ φιλοδοξίᾳ καὶ φιλαρχίᾳ τοῦ καὶ πρὸς κόρεσιν αὐτῆς ὁ Ἀρχηγὸς τῆς ἐκκλησίας ταύτης ἄσμενος δέχεται καὶ τοὺς κατὰ δόγμα πολὺ διεστῶτας ἀλλήλων καὶ πρὸς αὐτὸν τοῦτον διαφωνοῦντας· καὶ διὰ τοῦτο ὅσοι ἐξ ἡμῶν, ὡς ἐγώ, εἶδον τὸν Πάπαν ἱερουργεῦντα ἐν Ρώμῃ, εἶδομεν παρ' αὐτῷ καὶ ἀρχιεπισκόπους δογματίζοντας κατὰ τὰ λοιπὰ δόγματα τῆς ὁρθοδόξου ἐκκλησίας, ἀναγνωρίζοντας δ' αὐτὸν κεφαλὴν, καὶ διὰ τοῦτο συμπαραισταμένους ὡς ὑποτελεῖς τῷ Πάπᾳ· εἶδομεν παρ' αὐτῷ καὶ Ἀρχιεπισκόπους Ἀρμενίους, καίτοι τὰ τοῦ Νεστορίου καὶ Εὐτυχίου προσθεύοντες· εἶδομεν ὡσαύτως καὶ ἀρχιεπισκόπους Μαρωνίτας, καὶ ὅλας ἐν γένει τὰς αἵρέσεις, καὶ Μονοφυσίτας, καὶ Κόπτας, καὶ εἴτινας ἄλλους περὶ αὐτὸν, εἶδομεν ἀληθῆ κέντρωνα θρησκείας περιστοιχόμενους. Πάσας τὰς αἵρέσεις δέχεται ὁ Πάπας, καὶ ὅμως κατατολμᾷ νὰ κηρύττηται Ἀρχηγὸς τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας! εὐτυχῶς ὅμως προσέθετο καὶ Ῥωμαϊκῆς, ὅπερ τὸν ἀληθῆ τοῦτον κέντρωνα εἰκονίζει διὰ τοῦ παραλόγου τῆς ἐκφράσεως, διότι ὁ λέγων καθολικὴν ἐνοεῖ τὴν ἐπὶ τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἐκτεινομένην, ἡ δὲ προσθήκη τοῦ ὀνόματος τῆς Ρώμης τί ἄλλο νὰ σημαίνῃ δύναται, πλὴν ὅτι ἡ Ρώμη εἶναι ἄλλοι τι διακεκριμένον καὶ χωριστὸν ἀπὸ τῆς ὅλης οἰκουμένης μέρος; Αἱ πολλοὶ δ' αὖται καὶ διάφοροι καὶ ἀλλήλας ἀντιμαχόμεναι αἵρέσεις ἐνοῦνται ὑπὸ τὴν κάραν τοῦ Πάπα καὶ συνέχονται ἐν ἐνότητι δῆθεν, πάντως ὅμως τοιαύτη, οἷα ἡ κατ' ἡν πολλοὶ λαοὶ διαφόρου ἐθνότητος καὶ γλώσσης καὶ θρησκείας ἑκαστοὶ διατελοῦσιν ὑπὸ ἑνὸς τυράννου. Ἄλλ' ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν, ἥτις φαίνεται ἐπτακέφαλος, δὲν εἶναι ὅμως ἐπτακέφαλος ὕδρα, ὡς ἐνασμενίζονται νὰ λέγωσιν αὐτὴν οἱ Παπισταί, ἀλλ' εἶναι αἱ ἐπτὰ θρυαλλίδες τῆς ἐπταφύτου μυστικῆς τῆς Γραφῆς λυχνίας, τῆς φωτιζούσης τὸν ὁρθόδοξον κόσμον· αἱ δ' ἐπτὰ αὗται θρυαλλίδες ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ στερνοῦ τῆς αὐτῆς λυχνίας ἀρύνονται, τὸ ἔλαιον δι' οὗ τὸ φῶς αὐτῶν τρεφεταί. Δὲν εἶναι ἄλλο τὸ δόγμα τῆς Ἐκ

κλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἄλλο τὸ δόγμα τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἀλεξανδρείας, ἄλλο τὸ δόγμα τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἀντιοχείας καὶ ἄλλο τὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου, ἄλλο τὸ τῆς Συνόδου τῆς Ρωσσίας καὶ ἄλλο τὸ τῆς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ἐστὶ μία καὶ μόνη ἡ ἐκκλησία ἡμῶν, ὡς εἶς ὁ Χριστὸς, μία ἡ πίστις, ἐν τῷ Βάπτισμα.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα.

Οὐδὲν πληροῖ τοσούτου ἄλγους τὰς καρδίας ἡμῶν, ὅσον ἡ πτώσις τοῦ Βυζαντίου, τοῦ συνεφαλειοῦντος ἐν ἑαυτῷ τὰς περιπαθεσιέρας τῶν ἀναμνήσεων καὶ τὰς πλείστας καὶ πολυτιμωτέρας τῶν παραδόσεων τοῦ ἔθνους, ἀτενίζοντός εἰς αὐτὸ ὡς εἰς κεφαλὴν τῆς ὁλομελείας. Ἐκπῆ τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ τ' ἀνεκτίμητα λείψανα καὶ τῆς θρησκείας ἡ ἀμείωτος παρακαταθήκη πρὸ πάντων ἀπεθασαυρίζοντο, παρέχοντα τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος τὸ ζώπυρον.

Παῦλος Καλλιγᾶς

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν Πατρίων.

Ὁ Ἑλληνικὸς Σύλλογος Ὁμηρος ἀπέστειλε τῇ Ἐταιρείᾳ ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν Πατρίων φρ. 25.

Ὁ δρ. Ἐ. Κροῦγερ Βουδθέθεν φρ. 10

Τῇ εὐγενεῖς ἐμερίμῃ τοῦ ἐν Ἑλισαβετιουπόλει κ. Ι. Δ. Βαβατζινίδου ὁ ἴδιος ρουβλ. 5, Ν. Ε. Κοντορούπης ρουβλ. 5, Δ. Α. Μικρὸς ρ. 5, Δ. Α. Μικρόπουλος ρ. 5 Π. Τζανδαριώτης ρ. 2 καὶ Μ. Ι. Βαβατζανίδης ρουβλ. 1 ἴτοι ρουβλ. 23 ὧν τὰ ἡμίση κατ' ἐντολὴν τοῦ

παρεδόθησαν τῷ Προέδρῳ τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐν πολέμῳ πεσόντων.

Ὁ σεβ. Παπᾶ Προκόπιος Βιτανίου δρ. 5.

Ἡ δεσπ. Ἀγλαΐα Ι. Γεωργιάδου Πόρτ Σάιτ 5.80

Ἡ δεσπ. Σπ. Ἀλεξανδράτου φρ. 5.20

Ὁ κ. Γ. Μικὲς δρ. 5.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἐμμ. Χ. Πάτρας. Ἀπαντῶμεν μόνον ὅταν τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον. Ἄλλως ἀρκεῖ ἡ ἐκτέλεσις τῆς αἰτήσεως.—Β. Θ. Κέρκυρα. Διεύθυνσις ἡλλάγη ἀλλὰ παρακαλοῦμεν νὰ γνωστῇ τοῦτο ἀρμοδίως.—Κ. Ν. Πειραιᾶ. Ἄλλη εἶναι ἡ πολιτικὴ ἡμῶν τὴν βλέπετε δι' ἑνδεκα ὅλα ἔτη.—Γρ. Ν. Πρέβεζαν Χ. Π. Α. Νάυπακτον Στ. Κ. Ἑλισαβετιουπόλιν Ἐμμ. Πρ. Μήλων, Φ. Τ. Εὔστ. Δονδίνον, Κ. Α. Τεργέστην, Χρ. Δ. Ἰωάννιναν, Μιχ. Μ. Καστέλλιον. Ζητηθέντα ἀπεστάλησαν.—Π. Τ. Κασάλλαν. Ἀποστείλατε καταλόγους πρὸς ἑναρξιν.—Ν. Μ. Ἰωάννιναν. Ἀπὸ καρδίας συνευχόμεθα τοιοῦτην ἐπανάληψιν ἀποστολῶν δι' ἅπαντας τοὺς ἀδελφούς.

“ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ”

Διατίμησις παρελθ. τόμων καὶ φύλλων

Πλήρης σειρὰ τῶν ἑνδεκα τόμων (1902—1913) δρ. 40.
Ἡ αὐτὴ διὰ δημοσίας κοινοτικὰς ἢ σχολικὰς βιβλιοθήκας, ἱσιόμως ζητούμενη δρ. 30.

Ἐκαστος τόμος ἰδιαιτέρως δρ. 5.

Παλαιὰ φύλλα παρελθόντων ἐτῶν ἑκαστον λεπτὰ 5.

Φύλλα τοῦ 11 τόμου (1912) πρὸς συμπλήρωσιν, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπερβαίνουν τὰ 5, δωρεάν.

Ἀποστολὴ ἐλευθέρᾳ ταχυδρομ. τελῶν.

Πᾶν ποσὸν προερχόμενον ἐκ πωλήσεως τόμων ἢ φύλλων θεωρεῖται καὶ ἀναγράφεται ἐν τῷ οἰκείῳ χώρῳ ὡς δωρεὰ τοῦ ἀποστειλάντος

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κεφάλαιον δρ. 5,000,000

Ἔρρα ἐν Ἀθήναις. Ὑποκαταστήματα ἐν Πειραιεῖ Ἀργεῖ, Πάτραις, Ναυπλίῳ Πόρῳ Κερκύρᾳ, Κεφαλληνίᾳ, Αἰγίῳ καὶ Ἀμαλιάδῃ,

Ταμίς ὑπὲρ τὸν 5,000 δρ. 4 ο) εἰς πρώτην ζήτησιν. 5 ο) μετὰ ἐν ἔτος.

Τόκοι καταθέσεων.

3 1/2 ο) ἀπὸ ἀποδοκίμους εἰς πρώτην ζήτησιν

4 ο) » μετὰ τρεῖς μῆνας

4 1/4 ο) » μετὰ ἑξ μῆνας

4 1/2 ο) » μετὰ ἐν ἔτος

5 ο) » μετὰ δύο ἔτη

5 1/2 ο) » μετὰ τρία ἔτη καὶ πλέον

Καταθέσεις εἰς χρυσὸν κατὰ 1/20 ο) ὀλιγώτερον

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ
ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ
ΣΤΟΛΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ
ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ

Κερδίζον ἀριθμοὶ 2,000.

Κέρδη κληρώσεως 200,000.

“ΑΝΑΤΟΛΗ”

ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἀσφαλιστικὴ Ἐταιρεία Ζωῆς
ἐδρεύουσα ἐν Ἀθήναις.

Ἐταιρικὸν κεφάλαιον 2,000,000 φρ.

Ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 14.

Δέχεται ἀσφαλείας τῶν ἐκ τοῦ πολέμου κινδύνων καὶ ἅπαν τὴν διάρκειαν τῶν ἐχθροπραξιῶν τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος στρατιωτικῶν ὄσων καὶ τῶν λοιπῶν κλειθέντων ὑπὸ τὰ ὅπλα πολιτῶν ἀποζημιώνουσα τὰς οἰκογενεὰς τῶν.

Τὸ ἀσφάλιστρον ἐκανετίσθη εἰς 4 ο) ἐπὶ τοῦ ἀσφαλιζομένου κεφαλαίου κατὰ τριμηνίαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν. Οὐδεμία διατύπωσις ἀπαιτεῖται οὐδὲ ἰατρικὴ ἐξέτασις διὰ τὴν πραγματοποιήσιν μιᾶς τοιαύτης ἀσφαλείας.

Οἱ βουλόμενοι νὰ ἀσφαλισθῶσι δύνανται νὰ διενεργῶσι τὴν ἐγγράφην τῶν εἰτε αὐτοπροσώπως εἰτε δι' οἱοῦ δὴποτε συγγενοῦς ἢ ἀντιπροσώπου τῶν.

Λεπτομερεῖς πληροφορίες παρέχονται εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῆς ἐταιρείας ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 14.

ΥΠΕΡΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪ

Ἡ μόνη κατ' εὐθείαν γραμμὴ

Ἐξ Ἀνατολῆς καὶ Ἑλλάδος

Δ' ἐπιβάτας ἐμπορεύματα καὶ πᾶσαν πληροφориαν ἀπευθυντέον.

Ἐν Ἀθήναις, παρὰ τῇ κεντρικῇ Διευθύνσει.

Ἐν Πειραιεῖ, παρὰ τῷ Παραρτήματι τῇ Διευθύνσεως. Λεωφόρος Αἰγίως ἀρ. 5.

Ἐν Κ) πόλει, Σμύρῃ, Θεσσαλονίκῃ, Ἀλεξανδρείᾳ, Καλάμῃς, Πάτραις παρὰ τοῖς κεντρικοῖς Πρακτορείοις καὶ εἰς τοὺς κατὰ ὅλους ἀντιπροσώπους τῆς Ἐταιρείας.

ΟΔΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΟΔΟΝΤΟΣΤΟΙΧΙΑΙ ΔΙΑ ΧΡΥΣΟΥ

Μελετήσας εἰδικῶς ἐν Εὐρώπῃ τὰς τελευταίας μεθόδους περὶ κατασκευῆς χρυσῶν ὀδόντων καὶ ὀδοντοστοιχιῶν ἐφαρμόζω ταῦτα εἰς τὴν παρὰ τὴν πλατεῖαν Ὀμονοίας κλινικὴν μου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΗΡΕΛΛΗΣ

Ὁδοντοῖατρος τῆς Βασιλικῆς Αὐλῆς

2—Ὁδὸς Πειραιῶς—2